

Standard FCI č. 118/12.10.1998/F

VELKÝ MÜNSTERLANSKÝ OHAŘ (GROSSER MÜNSRERLÄNDER VORSTEHUND)

ZEMĚ PŮVODU: Německo

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO ORIGINALNÍHO STANDARDU: 24.06.1987

VYUŽITÍ: všestranný lovecký pes; jeho silnou stránkou je práce po výstřelu.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 7 ohaři (stavěči)
Sekce 1.2 ohaři kontinentální dlouhosrstí
S pracovní zkouškou.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: historicky pochází velký münsterlandský ohař z „ptačích psů“, chovaných ve středověku, kteří byli cvičeni pro lov se sokolem a z nichž se průběhem času vyvinuli slídiči a dlouhosrstí stavěči XIX. století. Společně s malým münsterlandským ohařem a německým dlouhosrstým ohařem i velký münsterlandský ohař patří do rodiny německých ohařů s dlouhou srstí, s jejichž cílevědomým chovem se započalo na konci XIX. století. Německý klub dlouhosrstých ohařů v roce 1909 definitivně vyloučil z plemnitby černobíle zbarvené jedince, a tak byl v roce 1919 založen Klub pro chov čistokrevného černobílého dlouhosrstého münsterlandského ohaře, který si vzal na starost zvyšování úrovně této rasy. Po vytvoření provizorního soupisu všech zbývajících představitelů této původní dlouhosrsté rasy, pocházející z východních provincií, Münsteru a Dolního Saska, započal klub s metodickým chovem velkého münsterlandského ohaře. Soupis obsahoval na počátku 83 psů. Potomstvo, které vzešlo z páření těchto zvířat z prvotního seznamu, začalo být zapisováno do plemenné knihy velkého münsterlandského ohaře. Garantem jejího vedení je Klub velkého münsterlandského ohaře, který v současnosti tvoří osm nezávislých územních sekcí. Klub velkého münsterlandského ohaře je členem VDH a ústřední asociace klubů loveckých plemen (JGHV).

CELKOVÝ VZHLED: je to mohutný, svalnatý pes čistých linií, celá jeho tělesná stavba vyjadřuje výkonnost a ušlechtilost.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: délka těla a výška v kohoutku se k sobě musí co nejvíce přibližovat, ale délka těla může být větší zhruba o 2 centimetry, než je kohoutková výška.

CHOVÁNÍ/POVAHA: k jeho výrazným přednostem patří poslušnost, přizpůsobivost a jeho osvědčené lovecké vloh, především k práci po výstřelu. Je živý a temperamentní, aniž by však byl nervózní.

HLAVA: je ušlechtilá, delšího formátu, má bystrý pohled; svalstvo dolní čelisti je silně vyvinuté.

LEBENČÍ ČÁST:

Stop: je málo výrazný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: je černý, pěkně výrazný.

Čenichová partie: je silná, dlouhá, perfektně uzpůsobená ke svému použití. Nosní hřbet je rovný.

Pysky: nejsou spuštěné.

Čelisti/Zuby: zuby jsou silné a kompletní (42 zubů) se silnými špičáky a s bezvadným nůžkovým skusem.

Oči: jsou co nejtmavší. Oční víčka dobře přiléhají k oční kouli.

Uši: jsou široké, zavěšené dost vysoko, se zaoblenou spodní částí, dobře rámují mozkovnu.

KRK: silný, svalnatý, ušlechtilé klenutý.

TRUP:

Kohoutek: středně výrazný, dlouhý, svalnatý.

Hřbet: krátký, rovný, pevný.

Bederní partie: výrazná, chráněná pevným svalstvem.

Záď: je dlouhá a široká, mírně spáditá, svalnatá.

Hrudník: při pohledu zepředu je široký, z profilu je hluboký, s výrazným předhrudím.

Spodní linie a břicho: spodní linie se pozvolna zvedá, břicho je štíhlé a napnuté, slabiny krátké a vysoké.

OCAS: je nesen vodorovně nebo poněkud výše. Při pohledu z boku je nasazen v prodloužené linii hřbetu, aniž by byl patrný zlom linie v místě nasazení.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: hrudní končetiny jsou rovné, silné a svalnaté. Jsou přiměřeně zaúhlené.

Lopatky: lopatka dobře přiléhá k žebrům.

Kotníkový kloub: pružný.

Přední tlapy: středně dlouhé, středně klenuté; prsty jsou dobře sevřené. Jsou zde paspárky.

PÁNEVNÍ KONČETINY: jsou mohutně osvalené, správně napnuté. Korektně zaúhlené. Stehenní a kost a kost lýtková svírají přiměřený úhel.

Zadní tlapy: mají stejnou charakteristiku, jako přední. Paspárky je třeba odstranit.

CHŮZE/POHYB: krok a klus pružný, prostorný, pokrývající hodně terénu. Cval pružný, razantní odraz, vycházející ze zádi, dlouhý krok.

KŮŽE: přiléhající k tělu, netvoří řasy ani vrásky.

OSRSTĚNÍ

SRST: dlouhá a hustá, hladká, ani kudrnatá, ani otevřená, taková, jakou má mít lovecký pes. Typická dlouhá srst. U psů i u fen musí být typická obzvlášť dlouhá hustá srst (praporce) na zadní straně předních i zadních nohou. Na ocase musí být rovněž velmi dlouhá srst. Nejdelší vlajka je na střední části ocasu. I na uších musí být dlouhá srst (tvořící praporce), která přesahuje spodní konec uší symetricky na obou stranách. Jinak je srst na hlavě krátká a přiléhavá.

BARVA: bílé s černými plotnami a stříkáním nebo bělouš. Hlava je černá, může mít malou bílou hvězdičku nebo lysinku.

VÝŠKA A HMOTNOST:

Psi: 60-65 cm

Feny: 58-63 cm

Hmotnost:

okolo 30 kg

VADY: všechny odchylky od tohoto standardu musí být považovány za chyby a musí být

- penalizovány podle stupně jejich závažnosti.
- mozkovna příliš široká, příliš výrazný stop
- klenutý nosní hřbet, špičatý čenich, nosní houba totálně bez pigmentu nebo depigmentované skvrny
- pysky volné nebo spuštěné
- lehké vady chrupu: klešťový skus, zdvojené PM1, absence jednoho nebo dvou PM1 nebo PM3
- příliš světlé oko, viditelné červené spojivky
- uši nízko zavěšené, odstávající
- příliš krátký krk nebo příliš dlouhý, přehnaně silný nebo naopak slabý; viditelný lalok
- kohoutek nedostatečně vystupující, příliš krátký
- příliš dlouhý hřbet, pronesený nebo kapří hřbet
- bederní partie slabě osvalená, přechod v záď neharmonická, přestavěná záď
- záď krátká, úzká, sražená
- sudovitý hrudník, úzký, mělký, chybějící předhrudí
- břicho moc vtažené, břicho spuštěné
- ocas nesený na stranu nebo stočený na hřbetě, ocas křivý nebo ve tvaru loveckého rohu
- hrudní končetiny: příliš strmé úhlení, vybočené nebo vbočené lokty, měkké nadprstí, sbíhavé špičky, rozbíhavé špičky
- pánevní končetiny: příliš strmé úhlení, kravský nebo sudovitý postoj, úzký nebo široký postoj pánevních končetin
- krok a klus krátký, ztuhlý, skákavý; málo prostorný, těžký cval; nedostatečně razantní akce pánevních končetin

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- pes agresivní nebo bázlivý
- totálně depigmentovaná nosní houba
- entropiím, ektropium
- předkus, podkus, křivé zubní oblouky (křížový skus), chybějící řezáky nebo špičáky, premoláry a stoličky (s výjimkou jednoho nebo dvou PM1 a PM3)
- zbarvení, které není v souladu se standardem
- strach z výstřelu, citlivost různého stupně na výstřel, strach ze zvěře, kousavost ze strachu, nedůvěřivost vůči cizím osobám

Všichni psi, na kterých bude patrná porucha psychiky nebo chování, budou vyloučeni.

Pozn.: Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.